

Chambre des Représentants

SESSION EXTRAORDINAIRE 1954.

17 JUIN 1954.

BUDGET

du Ministère de la Santé publique et de la Famille
pour l'exercice 1954.

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DE LA
SANTÉ PUBLIQUE ET DE LA FAMILLE (1)

PAR M. DE COOMAN.

MESDAMES, MESSIEURS,

La Commission de la Santé Publique et de la Famille a examiné le budget de ce département en séances des 8 et 16 juin 1954.

Le Sénat n'ayant pas encore voté ce budget, il fut entendu entre les commissaires et Monsieur le Ministre qu'aucun vote n'interviendrait avant la décision du Sénat.

Néanmoins, afin de gagner du temps, des questions ont été posées à Monsieur le Ministre à l'occasion de l'examen des divers articles, ce qui devait lui permettre de définir sa politique.

D'une façon générale, les amendements introduits dans le budget se traduisent par des économies, sauf un poste important qui amène une augmentation de 229.500.000 francs à l'article 28-7, 1°, pour les primes à allouer par l'Etat aux acheteurs et constructeurs d'habitations à bon marché.

Le crédit initialement prévu de 460.000.000 de francs avait déjà fait l'objet d'un premier amendement par le précédent gouvernement et avait été porté à 560 millions.

Les estimations pour les années 1953 et 1954 s'étaient

(1) Composition de la Commission : M. Brunfaut, président; Mmes Craeybeckx-Orij, de Moor-Van Sina, MM. Deschepper, De Taeye, Duvivier, Eneman, Gilson, Goffin, Moriau, Mme Van Daele-Huys, MM. Verbist. — Bary, Bohy, Bonjean, De Cooman, De Pauw, Merlot (Joseph), Messinne, Vangraefscheppe, Vercauteren, Wostyn. — Cooremans, Cornet.

Voir :

4-XIX (S. E. 1954) — N° 1 : Budget transmis par le Sénat.

Kamer der Volksvertegenwoordigers

BUITENGEWONE ZITTING 1954.

17 JUNI 1954.

BEGROTING

van het Ministerie van Volksgezondheid
en van het Gezin voor het dienstjaar 1954.

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE VOOR DE
VOLKSGEZONDHEID
EN HET GEZIN (1), UITGEBRACHT

DOOR DE HEER DE COOMAN.

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

De Commissie voor de Volksgezondheid en het Gezin heeft de begroting van dit departement onderzocht tijdens haar vergaderingen van 8 en 16 Juni 1954.

Daar de Senaat deze begroting nog niet heeft goedgekeurd, kwamen de commissieleden en de Minister overeen dat er niet zou gestemd worden alvorens de Senaat een beslissing genomen heeft.

Om tijd te winnen, werden er evenwel vragen aan de Minister gesteld bij het onderzoek der diverse artikelen, zodat hij zijn politiek kon bepalen.

Globaal beschouwd, komen de op de begroting ingediende amendementen neer op besparingen, behalve een aanzienlijke post die een verhoging inhoudt ten belope van 229.500.000 frank onder artikel 28-7, 1°, voor de premien die door de Staat zullen worden verleend aan de kopers en bouwers van goedkope woningen.

De Regering had reeds een eerste amendement ingediend om het oorspronkelijk krediet van 460.000.000 frank tot 560 miljoen op te voeren.

De ramingen voor de jaren 1953 en 1954 werden gedaan

(1) Samenstelling van de Commissie : de heer Brunfaut, voorzitter; Mevr. Craeybeckx-Orij, de Moor-Van Sina, de heren Deschepper, De Taeye, Duvivier, Eneman, Gilson, Goffin, Moriau, Mevr. Van Daele-Huys, de heren Verbist. — Bary, Bohy, Bonjean, De Cooman, De Pauw, Merlot (Joseph), Messinne, Vangraefscheppe, Vercauteren, Wostyn. — Cooremans, Cornet.

Zie :

4-XIX (B. Z. 1954) — N° 1 : Begroting overgemaakt door de Senaat.

faites sur la base de 12.000 primes par an, alors que le chiffre réel est de 18.000. Cette différence justifie donc amplement le crédit complémentaire de 229.500.000 francs sollicité par le Gouvernement.

Un membre signale que le public craint le non-paiement des primes, du fait que le Ministre a déclaré que la politique de construction suivie depuis 1948 était à revoir et qu'il convenait d'extirper certains abus qui s'étaient produits dans l'octroi de ces primes.

Des primes ont été allouées à des personnes ne répondant pas aux conditions et parmi elles, des condamnés pour incivisme.

S'il existe un retard considérable dans la liquidation des primes, cela tient à une mauvaise formule administrative en vigueur jusqu'à ce jour et suivant laquelle on soumettait à la signature du Ministre des propositions collectives pour la liquidation de 100 primes à la fois. Que l'un des bénéficiaires éventuels soit à éliminer et toute la besogne est à recommencer. A l'avenir, le Ministre ne recevra plus que des listes de bénéficiaires remplissant toutes les conditions et les cas douteux lui seront soumis séparément.

La discussion de l'octroi des primes permet à la Commission d'apprendre que la Wallonie a participé pour 21,5 % dans la répartition, la Flandre pour 56,7 % et le Brabant pour 21,8 %. Le Ministre entend développer une politique nationale du logement.

On constate en outre que dans les quatre bassins industriels wallons, plus de 70.000 habitations sont en mauvais état, ce qui amène le Ministre à préciser sa politique dans ce domaine en affirmant sa volonté de mettre tout en œuvre pour loger décemment les plus humbles. La lutte contre les taudis sera accentuée non seulement dans la capitale, mais aussi et surtout dans les régions industrielles de Flandre et de Wallonie.

Un commissaire fait remarquer que si, pour l'octroi des primes, il ne fut pas tenu compte des revenus, d'autres conditions ont été imposées, telles le prix du terrain, la superficie de la maison, le fait de n'être pas propriétaire d'un autre immeuble.

Il souligne également que des efforts sérieux avaient été entrepris en faveur des personnes ne disposant pas des moyens d'acquiescer ou de construire une maison et qu'il convient de continuer et d'amplifier cette politique.

Enfin, il fait remarquer que ce n'est pas seulement en Wallonie que l'on trouve des habitations en mauvais état, mais aussi en Flandre et qu'il ne convient pas de baser la politique du logement en se basant sur la situation de l'industrie dans le pays.

Un membre de la Commission souligne que la lutte contre les taudis est à peine commencée et que déjà des difficultés surgissent qui devraient être surmontées.

Le propriétaire d'un taudis qui reçoit une attestation des services d'hygiène relevant du département de la Santé Publique et de la Famille, reconnaissant le caractère de taudis de son immeuble, n'est pas certain de pouvoir reconstruire sa maison au même emplacement avec la prime de l'Etat.

Les services des bâtiments du Ministère des Travaux Publics interviennent avec des normes d'urbanisme et alors il devient généralement impossible au propriétaire du taudis de reconstruire à défaut d'un terrain convenable.

op basis van 12.000 premiën per jaar, maar het werkelijk cijfer is 18.000. Ingevolge dit verschil is het door de Regering gevraagd aanvullend krediet van 229.500.000 frank dus voldoende verantwoord.

Een lid wijst er op dat het publiek vreest dat de premiën niet zullen uitbetaald worden omdat de Minister verklaard heeft dat de sinds 1948 gevoerde bouwpolitiek moest herzien worden en een einde moest worden gemaakt aan sommige misbruiken die zich bij premieverleningen voorgedaan hebben.

Premiën werden toegekend aan personen die de voorwaarden niet vervulden, en namelijk aan wegens incivisme veroordeelden.

Indien er een aanzienlijke vertraging bestaat bij de uitbetaling der premiën, dan is zulks te wijten aan een slechte administratieve formule, die tot op heden toegepast werd en er in bestond collectieve voorstellen voor de uitkering van 100 premiën tegelijk aan de Minister voor te leggen. Het volstond dat één der eventuele gerechtigden moest worden uitgeschakeld, opdat gans het werk moest herbegonnen worden. Voortaan zullen nog slechts lijsten van gerechtigden die alle voorwaarden vervullen aan de Minister voorgelegd worden, terwijl de twijfelachtige gevallen afzonderlijk zullen overgelegd worden.

De bespreking over de toekenning van de premiën laat aan de Commissie toe te vernemen dat Wallonië ten belope van 21,5 % deelachtig was in de verdeling, Vlaanderen ten belope van 56,7 % en Brabant ten belope van 21,8 %. De Minister is van zins een nationale huisvestingspolitiek te voeren.

Bovendien wordt vastgesteld dat in de 4 Waalse industriële bekkens meer dan 70.000 woningen in slechte staat verkeren, hetgeen de Minister er toe brengt zijn politiek op dat gebied nader te bepalen, door zijn wil te bevestigen alles in het werk te stellen om de nederigste burgers een behoorlijk onderkomen te verschaffen. De bestrijding der krotten zal worden verscherpt, niet alleen in de hoofdstad, doch ook en vooral in de industriële gewesten van Vlaanderen en van Wallonië.

Een commissielid merkt op dat, zo het waar is dat er, voor de toekenning van de premiën, geen rekening gehouden werd met de inkomsten, er toch andere voorwaarden opgelegd werden, zoals de prijs van de grond, de oppervlakte van het huis, het feit geen eigenaar te zijn van een ander onroerend goed.

Hij wijst eveneens op de ernstige pogingen die werden gedaan ten voordele van de personen die niet over de middelen beschikken om een huis te kopen of te bouwen, en dat het past deze politiek voort te zetten en uit te breiden.

Ten slotte wijst hij er op dat niet alleen in Wallonië woningen in slechte staat gevonden worden, doch dat deze ook in Vlaanderen bestaan, en dat het niet past de huisvestingspolitiek te steunen op de toestand der nijverheid in het land.

Een lid der Commissie wijst op het feit, dat de bestrijding der krotwoningen pas werd aangevat, en dat er reeds moeilijkheden opduiken welke zouden dienen te boven gekomen.

De eigenaar van een krotwoning die vanwege de diensten voor hygiëne van het Departement van Volksgezondheid en van het Gezin een getuigschrift bekomt dat zijn onroerend goed een krotwoning is, is niet steeds zeker met de Staatspremie zijn huis op dezelfde plaats terug te kunnen bouwen.

De diensten der gebouwen van het Ministerie van Openbare Werken komen dan tussen met hun urbanisatienormen, en dan wordt het over het algemeen aan de eigenaar van de krotwoning onmogelijk te bouwen bij gebrek aan een behoorlijk stuk grond.

Le commissaire est d'avis que les services d'hygiène du Département ne devraient pas seulement être habilités à délivrer l'attestation, mais devraient aussi pouvoir donner l'assurance que la maison pourra être reconstruite au même emplacement.

La compétence des services de santé du département devrait être élargie, et une meilleure coordination devrait être réalisée avec les services du département des Travaux Publics.

Ce membre souhaiterait connaître l'avis du Ministre au sujet de sa suggestion.

La discussion sur cette importante question de l'habitation se termine par le vœu exprimé par un commissaire de voir l'argent de l'État profiter aux gens modestes.

Le Ministre fait part de son intention de revoir les arrêtés pris à la veille de la dissolution, introduisant l'état de besoin pour le locataire des immeubles construits par la Société Nationale d'Habitations et de Logements à bon marché.

Ainsi qu'il en fut convenu, aucun vote n'interviendra avant que le Sénat n'ait adopté le budget et les amendements présentés par le Gouvernement.

* * *

Un autre problème a soulevé une longue discussion. C'est celui des crédits de l'article 21-7 : « subsides à des organismes d'études, d'éducation, d'aide et de protection familiales ».

Déjà, lors de la première réunion, les commissaires ont été mis au courant de l'intention du Ministre de suivre cette affaire de près, car des abus criants ont été portés à sa connaissance.

Cette affirmation du Ministre amène un commissaire à lui demander si les organismes ne devront point réduire leur activité. La réponse fut que seuls les organismes sérieux et honnêtes pourront continuer leur activité comme par le passé, mais il est grand temps de remettre de l'ordre dans ce secteur.

Parmi les amendements présentés par le Gouvernement, figure la réduction à 20 millions du crédit de l'article 21-7, primitivement inscrit au budget pour un montant de 35.800.000 francs, soit donc une diminution de 15.800.000 francs.

Cette réduction drastique amène certains commissaires à craindre que la politique familiale menée depuis plusieurs années ne se trouve ainsi entravée.

Mais il semble que si un contrôle sévère est organisé à l'égard des organismes, des économies sérieuses seront possibles.

Il est fait état d'une liste impressionnante de cas de personnes aisées pour lesquelles l'intervention de l'État avait été sollicitée et accordée sans contrôle, tel le cas de hauts fonctionnaires ou de personnes exerçant une profession libérale et qui ne se sont fait aucun scrupule de faire appel à une assistance de l'État.

Les cas sont tellement flagrants qu'il n'est pas possible à toute personne raisonnable de les couvrir et il convient d'exercer un contrôle sévère et de retirer l'agrément aux organismes qui s'y refuseront. A l'heure présente, des avertissements sévères ont été adressés et malgré cela, des crédits sont sollicités abusivement.

C'est la raison pour laquelle le Ministre affirme que le crédit de 20 millions doit suffire, mais comme il ne veut

Het Commissielid is de mening toegedaan, dat de diensten voor hygiëne van het Departement niet alleen er toe zouden moeten gemachtigd zijn het getuigschrift uit te reiken, doch tevens om de verzekering te geven dat het huis op dezelfde plaats zal kunnen herbouwd worden.

De bevoegdheid van de gezondheidsdiensten van het Departement zou bijgevolg moeten verruimd worden, en er zou een betere samenordering moeten bereikt worden met de diensten van het Departement van Openbare Werken.

Dit Commissielid verlangt het advies van de Minister over zijn voorstel te kennen.

De bespreking van de belangrijke kwestie der huisvesting wordt besloten met de wens van een der leden der Commissie, dat het geld van de Staat zou worden aangewend ten behoeve van de minst draagkrachtigen.

De Minister verklaart dat hij van zins is over te gaan tot de herziening van de besluiten welke op de vooravond van de ontbinding genomen werden en waarbij de staat van behoefte als voorwaarde ingelast werd tot de verhuring van de huizen die door de Nationale Maatschappij voor Goedkope Woningen en Woonvertrekken worden gebouwd.

Zoals werd overeengekomen, zal er geen stemming plaats hebben vóór de Senaat de begroting en de regeringsamendementen heeft aangenomen.

* * *

Nog een ander probleem lokte een langdurige bespreking uit, nl. dat van de kredieten op artikel 21-7 : « Toelagen aan organismen voor studie, opvoeding, bijstand en bescherming van het gezin ».

Reeds tijdens de eerste vergadering werden de Commissieleden er van op de hoogte gebracht dat de heer Minister voornemens is deze zaak van nabij te volgen, daar hem schreeuwende misstanden werden gesignaleerd.

Die bewering van de Minister ontlokt aan een Commissielid de vraag, of de organismen hun bedrijvigheid niet zullen moeten inkrimpen. Het antwoord luidt, dat alleen de ernstige en eerlijke organismen zullen mogen voortwerken zoals in het verleden, maar dat het hoog tijd is dat in die sector orde wordt geschapen.

Onder de amendementen, die door de Regering worden voorgesteld, is er een waarbij het krediet van 35.800.000 frank, dat aanvankelijk op artikel 21 — 7 van de begroting was uitgetrokken, wordt verminderd tot 20 miljoen, zegge een vermindering met 15.800.000 frank.

Die drastische vermindering wekt bij bepaalde leden van de Commissie de vrees, dat de sedert verscheidene jaren gehuldigde gezinspolitiek aldus in het gedrang zal worden gebracht.

Maar blijkbaar zal de uitoefening van een scherpe controle op de organismen aanzienlijke bezuinigingen mogelijk maken.

Er werd een indrukwekkende lijst gevallen aangehaald van bemiddelde lieden, voor wie een Staatstussenkost werd gevraagd, en aan wie die tussenkost zonder controle werd verleend; zulks is o.m. het geval voor hoge ambtenaren en uitoefenaars van een vrij beroep, die zich niet schaamden 's Rijks bijstand in te roepen.

De gevallen zijn zo flagrant, dat geen redelijk mens ze kan goedpraten; een scherpe controle moet worden uitgeoefend, en aan de organisaties die zich daartegen verzetten moet de erkenning worden onttrokken. Reeds thans werden ernstige waarschuwingen gegeven, en niettemin worden nog steeds kredieten ten onrechte aangevraagd.

Daarom beweert de Minister dat het krediet van 20 miljoen moet volstaan, maar vermits hij op dit gebied geen

en aucun cas pratiquer dans ce domaine une politique régressive, il affirme que si le crédit s'avérait à la pratique insuffisant, il proposerait un crédit supplémentaire par le dépôt d'un feuillet.

Il veut assainir l'aide aux familles. Pour cela un contrôle est indispensable et la législation actuellement en vigueur sera revue et corrigée.

Malgré ces affirmations, certains commissaires se déclarent peu rassurés quant à l'avenir de l'aide familiale, ce qui amène le Ministre à prouver sa bonne intention en faisant remarquer qu'il a maintenu le crédit de 2.500.000 francs prévu à l'article 22-2 pour les centres de formation d'aides familiales.

A ce propos, un commissaire demande au Ministre si les pouvoirs publics ne pourraient être habilités à créer pareils centres, alors que la loi actuelle exige des organismes constitués en A.S.B.L.

Le problème sera revu.

* * *

Les autres amendements présentés par le Gouvernement ne prêtent guère à discussion. Il s'agit en règle générale de crédits dont on peut mieux supputer l'importance du fait que l'on a pu connaître les besoins réels au cours des mois écoulés.

Les justifications jointes aux propositions du Gouvernement sont du reste suffisamment claires pour ne pas devoir s'étendre à leur sujet.

* * *

A l'occasion de l'examen des articles, certaines explications ont été sollicitées par certains membres de la Commission.

L'article 21-3° — subsides à l'O.N.O.V.A. — des critiques sévères ont été formulées, comme ce fut du reste le cas au Sénat.

Il semble que cet organisme fait des dépenses exagérées de fonctionnement puisque ces dernières se chiffrent à 11.473.000 francs pour 73.527.000 francs d'interventions en faveur des ressortissants de l'œuvre, de sorte que pour distribuer 6,40 francs de secours, il faut compter 1,15 franc de dépenses administratives.

Il a également été souligné que cet organisme, dont le nombre de bénéficiaires diminue d'année en année, aurait pu se dispenser d'acquérir une propriété rue Montoyer, ce qui a nécessité en 1953 un premier crédit de 650.000 francs et en 1954 un complément de 250.000 francs.

Certains commissaires sont d'avis qu'il conviendrait de revoir le fonctionnement de l'O.N.O.V.A. en accord avec l'O.N.I.G. et l'O.N.A.C., ce qui diminuerait sensiblement les frais, et permettrait vraisemblablement d'augmenter les interventions au profit des ressortissants.

A noter que pour les trois œuvres, les frais de fonctionnement dépassent 55 millions sur les 325 millions mis à leur disposition par l'Etat.

D'après ce membre, il serait souhaitable, en ce qui concerne l'O.N.O.V.A., que tous les orphelins puissent être bénéficiaires, au même titre, que le père ou la mère survivant soit remarié ou non et que la tutelle morale ne soit exercée que là où cela s'avère vraiment indispensable, et non systématiquement.

Le même commissaire fait constater une augmentation des dépenses à l'article 21-2. (Subventions à l'O.N.E.)

Le crédit pour les crèches passe de 6.650.000 francs en 1952 à 8.250.000 francs en 1954, et celui en faveur des pouponnières de 8.050.000 francs à 9.900.000 francs.

regressive politique wil voeren, belooft hij door middel van een bijblad een bijkrediet aan te vragen, indien de 20 miljoen in de praktijk toch ontoereikend mochten blijken.

Hij wil de gezinshulp gezond maken. Daartoe is controle onmisbaar, en de thans geldende wetgeving zal worden herzien en verbeterd.

Ondanks die verklaringen tonen sommige commissieleden zich niet erg gerust in verband met de toekomst van de gezinshulp, hetgeen de Minister er toe brengt het bewijs van zijn goede bedoeling te leveren door op te merken dat hij het krediet van 2.500.000 frank, op artikel 22-2 uitgetrokken voor de opleidingscentra voor gezinshelpsters, heeft behouden.

In verband daarmee vraagt een commissielid aan de Minister of de openbare gezagslichamen niet kunnen gemachtigd worden zulke centra op te richten, terwijl de huidige wet organismen in de vorm van V.Z.W. eist. Het vraagstuk zal worden herzien.

* * *

De andere door de Regering voorgestelde amendementen geven nagenoeg geen aanleiding tot bespreking. Het betreft doorgaans kredieten waarvan men het belang beter kan berekenen doordat men de werkelijke behoeften voor de voorbije maanden heeft kunnen kennen.

De verantwoordingen bij de voorstellen der Regering zijn overigens duidelijk genoeg, zodat verdere uitweiding overbodig is.

* * *

Bij de bespreking der artikelen hebben sommige leden der commissie enkele ophelderingen gevraagd.

In verband met artikel 21 — 3°. — Toelagen aan het N. W. W. W. B. — is, zoals ten andere in de Senaat, scherpe kritiek uitgebracht.

Deze instelling schijnt overdreven uitgaven met betrekking tot de werking te doen, vermits deze uitgaven 11.473.000 frank bedragen voor 73.527.000 frank uitkeringen aan de begunstigten van het werk, zodat men 1,15 frank administratieve uitgaven moet rekenen voor het uitkeren van 6,40 frank steun.

Voorts is er op gewezen dat dit organisme, waarvan het aantal rechthebbenden van jaar tot jaar afneemt, het werkelijk niet nodig had een eigendom aan te kopen in de Montoyerstraat, waarvoor in 1953 een eerste krediet van 650.000 frank en in 1954 een aanvullend krediet van 250.000 frank nodig is geweest.

Naar het oordeel van sommige commissieleden is het wenselijk de werking van het N. W. W. W. B. te herzien in overleg met het N. W. O. I. en het N. W. O. S., waardoor de kosten aanzienlijk zouden verminderen en de uitkeringen aan de begunstigten waarschijnlijk zouden kunnen worden verhoogd.

Er valt op te merken dat de werkingskosten voor de drie werken samen meer dan 55 van de hun door de Staat ter beschikking gestelde 325 miljoen bedragen.

Volgens dit lid zou het in zake het N. W. W. W. A. wenselijk zijn dat alle wezen op gelijke voet rechthebbenden zouden zijn, ongeacht of de overlevende vader of de moeder al dan niet hertrouwd is, en dat de morele voogdislechts zou uitgeoefend worden waar ze werkelijk onontbeerlijk is, en niet stelselmatig.

Hetzelfde lid wijst op een verhoging der uitgaven bij artikel 21-2 (Subsidies aan het N. W. K.).

Het krediet voor de kribben is gestegen van 6.650.000 frank in 1952 tot 8.250.000 frank in 1954, en dit voor de kleintjesoorden van 8.050.000 frank tot 9.900.000 frank.

Ces dépenses couvrent-elles les frais de fonctionnement des crèches et pouponnières existantes ou s'agit-il de subsides à la création d'œuvres nouvelles.

Quant au Fonds social des Colonies, porté de 400.000 francs en 1952 à 2 millions en 1953 et 1954, il serait souhaitable de connaître quelles sont les interventions couvertes par ce crédit.

Il est encore demandé au Ministre de vouloir revoir l'arrêté royal du 28 juillet 1952 relatif à la répartition des subsides. Il est anormal que des enfants placés à l'intervention des C.A.P. dans des sections agréées de colonies d'enfants débiles ne bénéficient que d'un subside égal à la moitié de celui dont jouissent les organismes libres qui assurent le placement.

M. le Ministre promet de revoir cette question et déclare pour le surplus que l'O.N.E. étant un organisme autonome, il prendra ses informations et fournira les précisions demandées.

A l'article 21-8°, un commissaire propose, pour le budget de 1955, une majoration du crédit en faveur de l'éducation physique et des sports.

Au chapitre IV, article 28-5°, figure un important crédit de 720 millions réservé au placement des malades indigents belges et étrangers, ainsi que des malades mentaux.

Le Ministère est chargé de fixer le prix de la journée d'entretien en ce qui concerne ces derniers. Cette journée diffère selon l'aménagement de l'établissement, ce qui revient à dire que là où la journée d'entretien est réduite, les améliorations au régime et à l'établissement sont extrêmement limitées. Ne conviendrait-il pas de fixer la même journée d'entretien pour tous les établissements et d'aider les colonies à s'organiser dans les meilleures conditions possibles.

Quant à l'inspection des établissements hébergeant les enfants anormaux, on est surpris de remarquer que les visites des inspecteurs n'ont lieu qu'une fois l'an. Ne pourrait-on, demande ce commissaire, accorder l'autorisation pour les membres de la Commission de la Santé publique et de la Famille, de visiter ces établissements sans solliciter l'autorisation préalable des directions?

Le Ministre répond qu'il ne convient pas que les parlementaires se livrent à des inspections qui relèvent de la compétence du Ministre lui-même, que le département exerce un contrôle médical et administratif et que si des abus lui sont signalés, il ordonnera une enquête.

En ce qui concerne la loi Brunfaut, un membre interroge le Ministre sur la question de savoir s'il entre dans ses intentions de la prolonger ou si le Gouvernement reprendra le projet que le Gouvernement précédent avait soumis au Conseil d'Etat.

Le Ministre répond que la loi Brunfaut sera prorogée mais qu'il étudiera avec attention les initiatives, d'où qu'elles viennent.

* * *

C'est avec intention que votre rapporteur a négligé d'insérer dans son texte les statistiques et commentaires déjà repris dans le rapport présenté au Sénat par Madame J. E. Vandervelde.

D'autre part, il n'est guère possible de discuter longuement des propositions budgétaires que doit défendre un Gouvernement qui ne les a pas établies lui-même.

Ce n'est qu'à l'occasion de la discussion du budget de 1955 que le Parlement pourra se faire une opinion sur l'orientation que compte donner le nouveau Gouvernement à sa politique.

* * *

Hebben deze uitgaven betrekking op de werkingskosten van bestaande kribben en zuigelingenafdelingen of gaat het om de oprichting van nieuwe werken?

In verband met het Maatschappelijk Fonds van de Koloniën, dat van 400.000 frank in 1952 op 2 miljoen in 1953 en 1954 gebracht werd, zou het wenselijk zijn te vernemen waartoe dit krediet aangewend wordt.

Er wordt verder aan de Minister gevraagd het Koninklijk besluit van 28 Juli 1952 betreffende de verdeling der subsidies te willen herzien. Het is abnormaal dat de C.O.O., die kinderen uitbesteden in erkende secties van koloniën voor zwakke kinderen slechts de helft bekomen van de subsidie, toegekend aan de vrije organisaties die de uitbesteding verrichten.

De Minister belooft die kwestie te herzien en verklaart bovendien dat hij, aangezien het N. W. K. een zelfstandig organisme is, inlichtingen zal inwinnen en de gevraagde verklaringen zal verstrekken.

Bij artikel 21-8°, stelt een lid van de Commissie voor de begroting van 1955 een kredietvermeerdering voor, ten voordele van de lichamelijke opvoeding en sport.

In hoofdstuk IV, artikel 28-5°, komt een belangrijk krediet voor van 720 miljoen, bestemd voor het plaatsen van Belgische en buitenlandse behoeftige zieken en van geesteszieken.

De Minister is gelast voor laatstgenoemden de prijs van het onderhoud per dag vast te stellen. Die prijs verschilt volgens de inrichting van de instelling, m.a.w. daar waar dat bedrag gering is, zijn de verbeteringen aan het regime en in de inrichting uiterst beperkt. Zou hetzelfde bedrag niet moeten vastgesteld worden voor alle inrichtingen, en moet men de kolonies niet helpen om zich in de best mogelijke voorwaarden te organiseren?

Wat de inspectie betreft van de inrichtingen waarin abnormale kinderen worden opgenomen, stelt men met verwondering vast dat de inspectie slechts éénmaal per jaar gebeurt. Hetzelfde lid vraagt of de leden van de Commissie voor de Volksgezondheid niet zouden kunnen gemachtigd worden die inrichtingen te bezoeken, zonder vooraf de toestemming van de directies te vragen.

De Minister antwoordt dat het niet past dat parlementsleden een inspectie houden die tot de bevoegdheid van de Minister zelf behoort, dat het departement een medisch en administratief toezicht uitoefent, en dat hij een onderzoek zal doen instellen indien hem misbruiken worden medegedeeld.

In verband met de wet Brunfaut, vraagt een lid of het in de bedoeling van de Minister ligt deze wet te verlengen of wel of de Regering opnieuw het ontwerp zal ter hand nemen dat door de vorige Regering aan de Raad van State werd voorgelegd.

De Minister antwoordt dat de wet Brunfaut zal verlengd worden maar dat hij alle initiatieven, van waar zij ook komen, aandachtig zal onderzoeken.

* * *

Uw verslaggever heeft opzettelijk vermeden in zijn tekst de statistieken en de commentaar op te nemen die reeds voorkomen in het verslag dat in de Senaat werd uitgebracht door Mevr. J. E. Vandervelde.

Anderzijds, is het niet mogelijk uitvoerig uit te weiden over begrotingsvoorstellen die moeten verdedigd worden door een Regering die ze niet zelf heeft opgemaakt.

Eerst bij de behandeling van de begroting voor 1955 zal het Parlement zich een denkbeeld kunnen vormen nopens de richting, die de nieuwe Regering aan haar politiek wenst te geven.

* * *

La discussion générale étant close, la Commission pourra procéder au vote dès que le Sénat aura adopté le budget.

* * *

Réunie le 17 juin 1954, la Commission de la Santé Publique et de la Famille, régulièrement convoquée pour voter le budget, l'adopte par 12 voix, avec les amendements du Gouvernement, tel que transmis par le Sénat.

Le projet de budget s'élève à la somme de 3.066.524.000 francs.

Le présent rapport a été lu et approuvé par la Commission à l'unanimité des membres présents.

Le Rapporteur,

R. DE COOMAN.

Le Président, a. i.

J. MESSINNE.

De algemene bespreking wordt gesloten; zodra de Senaat de begroting heeft goedgekeurd, kan de Commissie overgaan tot de stemming.

* * *

Regelmatig bijeengeroepen om over de begroting te stemmen, heeft de Commissie voor de Volksgezondheid en het Gezin, in haar vergadering van 17 Juni 1954, met 12 stemmen die begroting en de Regeringsamendementen aangenomen, zoals ze door de Senaat waren overgemaakt.

Het begrotingsontwerp behelst een bedrag van 3 milliard 66.524.000 frank.

Dit verslag werd voorgelezen, en door de aanwezige Commissieleden eenparig goedgekeurd.

De Verslaggever,

R. DE COOMAN.

De Voorzitter,

J. MESSINNE.
